

פארוק

אויבו של פארוק

נרימן צאדק

הארס המאוסר נשלח לאו"ם

ניו. מדיו הסיחו את דעתו מהפתגם הישן כי לא הבגד הוא העושה את הרב. אולם לרוע מזלו, לא חשב צבא ישראל לשתף פעולה במחזה זה. היה לנו התענוג המפוקפק להנחיל לצבא פארוק אחת התבוסות המוחצות ביותר שנחל צבא אי פעם.

כשמוך מחפש אם לידיו...

היום, פחות משנה אחרי שמצרים נאלצה לחתום על חוזה שבית-החנק עם ישראל, חזר פארוק לסדרו הישן. שוב רודף הוא אחרי אשה. הפעם אומי רים שיש לו כוונות של "כבוד", שהיא מחפש אם מתאימה ליורש צעיר, אשר טרם נולד לו. לפי כל הסימנים בחר בנערה יפה בת 17, נארימאן צאדק. שמועות רשמיות למחצה כבר קבעו את מועד הנישואין לראשית 1951.

בינתיים, כדי לתת רקע מתאים למחזה, החליטה בריטניה לשעשע את גא' וותנתו הצבאית של פארוק ולהעניק לו תואר של גנרל-כבוד בצבא הבריטי. האם סבור משהו שפארוק, הגנרל הב' ריטי יצליח יותר מאשר פארוק, הגנרל המצרי?

המלך שאיבד את עינו בקטסת-אהבה מחפש את דרכו בין אשה גרושה, אחות-אהובה וארוסה צעירה בעוד יסודות ממלכתו מתערערים

מאת סופרנו סלים מנצור

דבר אחד הוא דורש מהם: שמירה על הרופעה החיצונית. מותר להם, לש' ליטים, לרדוף נשים, אלא שעליהם לע' שות זאת בסתרי ארמוניהם, או בחש' אי. מלכים חייבים להתנהג ולהיראות כמלכים בכל מקום ובכל מאורע צבורי. תחת זאת התנהג פארוק כילד אשר נאמר לו כי יכול הוא לקבל את כל העוגות והצעצועים שבחלונות הראווה. הוא הופיע בכל מועדוני הלילה והקאבארטים המפוארים והפחות מפוארים של אל-קאהרה ואלכסנדריה, כשהוא מלווה סרסוריו. וכי מצאה נערה או אשה חן בעיני המלך, לא העלים זאת. אני עצמי נוכחתי במקרה כזה.

שחיתות גוברת

המלכה פארידה, עתה אם לשלש בנות נכחה בודאי כי השם פארידה

ה"היחידה" כבר הפך לבדיחה. נודע כי סרבה להרשות כל קשר בינה לבין בעלה. אך נדמה כי הדבר לא השפיע על התנהגותו של המלך. להפך, שחיתותו של פארוק גברה והלכה, והתמרמרותם של כל החוגים החלה להיות גלויה. אחרת פארידה — אחת הנשים היפות ביותר בעולם — אשר נישאה לשאהיני-שאה מוחמד ריזא חאן פאהלאוי, מלך איראן, בשנת 1939, חזרה לבית אחיה לאחר שעזבה את בעלה. שמועות מכזי ערות על גילוי עריות בין האח והאחות (בנוסף מלכי מצרים הקדמונים) החלו מתהלכות, ביחוד לאחר מסע שערכו שניהם יחד על אניתו הפרטית של פא' רוק בים סוף.

מחזה שענה ביוקר

ואז באה מלחמת פלשתינה. שוב החלה תמונת פארוק מופיעה בעמודים הראשונים של העיתונות, — סוקר מיס' דרים, נפרד מגדוד הפאר של שומרי ראשו, בשיתה עם "גבורים" מן הח' זית, מבקר "בשחתי הכיבוש" של עזה ומגדל. עתה שיחק בתפקיד גנרל של אופרטה זולה, והתפקיד מצא חן בעי-

לעלם אשר עלה על כסא המלכות המצרי בשנת 1936 היה כל אשר יכול לרצות מלך צעיר. כי בפרוק הצעיר — בן 16 שנה — ראה העם המצרי את התגלמותה של מצרים החדשה. חסון, בעל קומה, ויפה תואר, הוא היה אליל עמו. העתונות היתה תמיד מלאה צליל-מים של המלך הצעיר — בלמוזיו, מב' קר מוסדות צדקה, מסגדים (תפילותיו בצבור בצהרי יום ששי היו אטרקציה מספר אחד בכל רחבי העולם, מפני שהיה נוהג להתפלל בעיר אחרת בכל שבו), ליד ההגה, לפני המפרש, יורה ברובה או במדי ראש הצופים המצריים.

אלי ההמון הרעב

כשהגיע לבגרות בשנת 1938 וגשא לאשה את עזיזה זולפיקאר היפה (את שמה שינה לפרידה, — "אבן חן", "היחידה"; השינוי בא גם עקב אמונה תפלה, לפיה כל שמות בית המלכות המצרי מתחילים באות פ"א) לא ידעה התלהבות העם כל גבול. אני עוד זוכר את השתוללות ההמונים בכל רחבי מצ' רים באותו יום, השירים והמחולות שחיברו לכבודו ולכבוד אשתו הצעירה. הוא היה סמל הטוב והיפה שבחיים לפלאחים הרעבים ורצוצי המחלות; הוא היה הנרקיוזה המרדמה ומשכיחה את הסבל והיסורים — והעתונות הו' ריקה אותו במנות גדולות.

אולם אחר זמן מה נעלמו צילוי מי התפילות ובקורי הצדקה ובמקומם הופיעו תמונות המלך במרוצי סוסים ובמדים צבאיים גזורים לתפארת. בין לילה, כמעט, עלה פארוק מדרגת ראש הצופים למפקד כללי של חילות היבשה, האויר והים המצריים.

וגם תמונות אלה החלו להעלב, מעט מעט. התמונות הוחלפו בשמועות. תחילה רק אנקדוטות, אבל אלה נעשו יותר ויותר מכווערות במרוצת הזמן, ויותר אנשים הוסיפו את סיפוריהם לאו' צר המצטבר והולך על מעשי המלך.

סצינה במועדון לילה

אף כי המזרח ידוע בשל סלחנותו לגבי שליטיו, ומרשה להם כמעט הכל,

בצייד

הטרף עלה ביוקר

במיפקר — גנרל-כבוד בריטי

מה מסתירים המשקפים הכהים?

במסגר

ממקום התפילה — למועדון לילה